

охоронних відділень, військових, судів, прокурорів, спеціальних комісій) розсекречено й удоступнено для користувачів. Станом на поч. 2013 р. в архіві зберігається 1618 фондів, і понад 1 млн. 300 тис. одиниця зберігання. Каталог архіву (формується з 1954 р.) нараховує понад 1 млн. карток. Створюється сучасна інформаційна система, функціонують облікові й тематичні локальні бази даних. Роль архіву неоціненна в першу чергу для науковців, журналістів та письменників, які вивчають матеріали для дисертаційних робіт, написання науково-методичної літератури, відкривають невідоме минуле для встановлення історичної правди в Україні, що на даний момент є дуже актуальним.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Матяш І.Б. *Нариси історії архівної справи в Україні.* – К.2002 – 612 с.
2. Шандра В.С. *Організація та функціонування архівів у державних установах.* – К.2014 – 126 с.
3. Пиріг Р.Я., Новохатський К.Є. *Основні напрями архівного будівництва.* – К.2012 – 68 с.

КИРИЛЮК Наталія Андріївна,
Державний університет телекомунікацій
м.Київ

СУЧАСНІ МЕТОДИ ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Держава займає центральне місце в проблематиці політичної науки і служить одним із основних і найважливіших об'єктів політичних досліджень. При цьому держава вивчається, і як єдиний політичний актор з властивими йому властивостями і характеристиками, і як системна сукупність інституційних структур, порядків, правил, зв'язків, відносин та процесів взаємодії таких структур. Сучасна держава є ще незакінченим продуктом трансформації національної держави або держави-нації (Nationstate). При цьому і сама держава-нація як основна форма політичної асоціації людей почала формуватись за історичними мірками відносно недавно, тільки з ХІХ століття після розпаду великих імперій, спочатку в Латинській Америці і Європі, а потім в Азії і Африці. І, тим не менш, сучасна держава як об'єкт політичних досліджень, завдяки своїм властивостям і характеристикам, породжує потребу в

нових підходах і створює передумови для того, щоб не стільки розробляти принципово нові методи її вивчення і аналізу, скільки якісно вдосконалювати вже відомі, враховуючи розвиток загального інструментарію політичних досліджень.

Стрімке поширення нових інформаційних технологій відчутне у багатьох сферах суспільно-політичного життя як на рівні окремих країн, так і в глобальному масштабі.

Сьогодні вплив інтернет-технологій на перебіг політичних процесів активно досліджується багатьма науковими центрами в Європі та Америці. Предметне поле цих досліджень також є дуже широким: від впливу нових засобів масової інформації на політичні режими в різних країнах до досліджень «електронної демократії», передвиборчих кампаній в інтернет-середовищі та проблем безпеки і тероризму в інтернеті[1,с.81-84].

Український політолог В.Бєбик стверджує, що Всесвітня павутина як принципово нова форма суспільної комунікації поєднує в собі можливості як засобу масової комунікації, так і засобу міжособистісного та міжгрупового спілкування. Інтернет уможливорює виникнення нових ефективних механізмів суспільної, у тому числі політичної мобілізації громадян. Зокрема, він виступає як засіб дуже оперативної організації і координації дії політичних однодумців, які є прихильниками нетрадиційних соціальних рухів [2,с.221-222].

Дослідниця зі Школи врядування ім. Дж. Ф. Кеннеді Гарвардського університету П.Норріс вважає, що у сучасному глобалізованому світі змінюються форми політичної участі: нові актори залучаються до нових форм вираження свого невдоволення і, що цікаво, з приводу широкого спектра суспільно-політичних, екологічних, економічних та інших проблем. Дослідниця назвала свою працю «Нове винайдення політичного активізму» саме з натяком на те, що на тлі послаблення традиційних форм політичної участі (членство в партіях, участь у виборах тощо) зростають альтернативні форми виявлення громадянами своєї політичної та громадської позиції з приводу широкого

спектра питань. П.Норріс наголошує, що найважливішу роль у цьому процесі відіграє інтернет[3,с.75-79].

На думку іншого політолога С.Мармури, дослідження впливу інтернет-технологій на політичні процеси часто залишають поза увагою можливості мережі «посилювати чи, навпаки, дестабілізувати ширшу динаміку політичної влади». Досліджуючи інформаційну гегемонію у всесвітній мережі на прикладі висвітлення різних подій арабо-ізраїльського конфлікту, С.Мармура бере за одиницю аналізу організовані соціальні рухи, групи політичних і соціальних інтересів як такі, що конструюють і транлюють свої ідентичності у віртуальному середовищі. У цьому дослідженні він спирається на типологію конструювання ідентичності М. Кастельса, відомою під назвою «глобальне мережеве суспільство», а також на визначення сучасних соціальних рухів.

Таким чином, вільний доступ до інтернету й нецензурованість його змісту забезпечують розмаїття думок, що є важливою ознакою демократичної держави. На думку дослідників, з політичною метою інтернет використовується у таких формах як отримання політичної інформації, політична міжособистісна взаємодія та політична участь.

Ще розмаїтішими є наслідки користування інтернетом: зміна суспільно-політичного порядку денного, публічна демонстрація громадянської позиції, фрагментація політичного поля, переконування політичних опонентів тощо[4].

Саме тому, поряд із традиційними методами політичних досліджень існують нові, альтернативні методи, наприклад: інтернет-опитування через і-мейл, за допомогою спеціальних додатків в інтернеті або за допомогою веб-сторінок; метод фокус-групового дослідження чи онлайн-експерименту.

З огляду на те, що інтернет-аудиторія розширюється, актуалізується питання дослідження впливу середовища інтернету на свідомість громадян, політичну, соціальну, культурну сфери суспільства. Використання інтернет-технологій в політичному процесі здатне забезпечувати державним інститутам можливість консультування з громадянами в найкоротші строки. У такому

аспекті, найімовірніше, збільшується не тільки інтерес громадян до політики, але й, як наслідок, активна участь мас у політичних процесах.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Кулик В. *Дискурс українських медій: ідентичності, ідеології, владні стосунки* / В. Кулик. – К.: Критика, 2010. – 655 с.
2. *Держава і громадянське суспільство: партнерські комунікації у глобальному світі: Навч. – метод. посіб./ В. Бебик, В. Бортніков, Л. Дегтярьова, А. Кудряченко; За заг. ред. В. Бебика.* - К.: ІКЦ «Леста», 2006. – 248 с.
3. Яковлев М.В. *Сучасні методи дослідження політичного активізму он-лайн.* – *Стратегічні пріоритети*, № 4 (21), 2011 р. – С.75-79
4. *Боришполец К.П. Методи політичних досліджень: навч. посібн.* / К.П. Боришполец. – М.: Аспект Пресс, 2013. – 221 с.
5. *Офіційний сайт Центру досліджень виборів і партій Інституту політичних наук Копенгагенського університету [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cvar.polsci.ku.dk>*

КОВШОВА Ірина Олегівна,
Державний університет телекомунікацій,
м. Київ

ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ RADAR В ОРГАНІЗАЦІЮ МАРКЕТИНГОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ІТ-ПІДПРИЄМСТВ

Маркетингова діяльність ІТ-підприємств спрямована на впровадження бізнес-процесів за напрямками потоків товарів, послуг чи ідей від виробника до споживача і її можна описати системою циклічних і послідовних алгоритмів, депід впливом управлінців наявні ресурси на вході трансформуються на виході у результати, що представляють цінність для споживачів.

Сьогодні виділяють такі три види бізнес-процесів [1]: 1) процеси управління, тобто бізнес-процеси, які управляють функціонуванням системи (корпоративне управління, стратегічний менеджмент чи маркетинг); 2) основні бізнес-процеси, які створюють основний потік доходів і визначають основні види діяльності ІТ-підприємств (постачання, виробництво, збут); забезпечувальні бізнес-процеси, які допомагають основним (бухгалтерський облік, кадрове чи інформаційне забезпечення). Кожен бізнес-процес є керованим і обмежується певною процедурою. Тобто він організовується, планується, контролюється та реалізується конкретним виконавцем чи групою, відповідно до стратегічних цілей, встановлених маркетинговим менеджментом.